

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplača 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija Poljanska cesta št. 32.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je na Poljanski cesti h. št. 32.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 39.

V Ljubljani, v soboto 16. februarija 1884.

Letnik XII.

Gospodom trgovcem in obrtnikom na Kranjskem.

Častiti rojaki!

28. dne tega meseca bodo po vsej deželi **dopolnilne volitve za trgovinsko in obrtniško zbornico kranjsko**, in sicer volijo trgovci pet odbornikov, obrtniki dva odbornika.

Ljubljanski magistrat, na deželi pa c. kr. okrajna glavarstva pošljejo vsakemu volilecu glasovnico, ktera je ob enem tudi izkaznica. Na to glasovnico naj vsak zapiše imena in stanovališče tistih mož, ktere on voli, in potem naj podpiše svoje ime. Kdor pa sam pisati ne zna, naj jo podkriža, in oni pa, kateri je ime volilca pisal, naj se podpiše še s pristavkom: „pisalec imena“. Tudi žene trgovke ali obrtnice imajo volilno pravico, ali one volijo po svojih poslovdjih, to je, njih glasovnico podpiše poslovdja. Tako podpisana glasovnica in izkaznica pa se ne dá uradnemu slugi, ki jo prinese, ampak naj se pošlje zapečatená ali nezapečatená naravnost volitveni komisiji trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljano. Napisu pa naj se pristavi: „o volitvenih zadevah“, da ni treba plačati poštnine. Smejo se pa tudi glasovnice v zavitku poslati kakemu rodoljubu ali pa vredništvom naših slovenskih časnikov v Ljubljani, ki bodo skrbela za to, da jih volitvena komisija gotovo dobi. Vse glasovnice pa naj se odpošljejo o pravem času, da do določenega 28. dne t. m. volitveni komisiji gotovo tudi v roke pridejo.

Dragi rojaki! kakor dosihmal, tako mora biti tudi sedaj naša skrb, voliti v velevažni zastop može, katerim je napredek in korist dežele pred vsem na srečo. Po vsestranskem prevdarku in dogovoru z odličnimi trgovci in obrtniki Vam priporočamo rojake, ki so zastopali že mnogo let trgovski in obrtniški stan v zbornici, deloma pa tudi nove može, o kterih smo prepričani, da bodejo hodili isto pot.

Vdeležite se vsi te volitve in volite vsi soglasno Vašega zaupanja popolno vredne može, da bode naša zmaga sijajna.

Naši kandidatje so:

Za trgovinski razred:

- Gospod **Alfred Ledenik**, trgovec in mestni odbornik v Ljubljani.
„ **Josip Lozar**, trgovec v Ljubljani.
„ **Jan. Knez** mlajši, trgovec in posestnik v Ljubljani.
„ **Franc Kolman**, trgovec, hišni posestnik, mestni odbornik v Ljubljani.
„ **Vaso Petričič**, trgovec, hišni posestnik, mestni odbornik v Ljubljani.

Za obrtniški razred:

- Gospod **Jan. N. Norak**, rokovičar, hišni posestnik, mestni odbornik v Ljubljani.
„ **Miha Pakič**, trgovec, hišni posestnik, mestni odbornik v Ljubljani.

V Ljubljani, 16. februarija 1884.

Národní centralní volilní odbor.

LISTEK.

Vlada Leopolda I. *)

(Dalje.)

15. julija 1683 zjutraj zagledajo dunajski prebivalci velikansko turško šotorišče. Kar čez noč vzrastlo je bilo tako rekoč novo mesto, ki je v polukrogu obdajalo trdnjavo; v Leopoldovem je bil tačas še Karol lotarinški s konjištvom in malim oddelkom pehote. Posebno velikansko je bilo stanova-lišče Kare Mustafe in njegovega spremstva. Sobieski piše o tem svoji soprogi 13. sept.: „Šotori vélikega vezira in njegovega bližnjega spremstva zavzémajo tako velik prostor, kakor je mesto Varšava ali Lvov.“ Mogoče, da je Sobieski malo preveč rekel, vendar smemo iz tega sklepati na veliko širjavo šotora turškega poveljnika.

Med tem, ko so začeli Turki Dunaj oblegati, divjale so turške druhali po okolici. Vasi in trge, slabe hiše in močne gradove je pokončaval ozmanski divjak ter mučil in moril uboge prebivalce. Posebno grozovito so bili pomorjeni prebivalci trga Perchtoldsdorfa. Tržani se vtaboré za zidovjem, dobro oboro-

ženi ter s potrebnimi reči preskrbljeni. 9. julija se pred zidovje pripodi prvo turško kardelo ter oblega trg celih 5 dni, pa brez vspeha. Ko sovražnik dobi pripomoči, začne smolnice metati čez ozidje, in tako se uname več hiš. Vsled pomanjkanja smodnika in preobilega sovražnika se tržanje umaknejo v dobro utrjeno cerkev. Sovražnik hitro hiše zažgé. Strahom pričakujejo obleganci osodepolno uro. Popoludne 16. jul. pride neki Turek z belim robcem mahaje proti cerkvi ter tržanom zagotavlja življenje in premoženje, če se podajo. Ker rešitve niso mogli pričakovati, se podajo. En mož in ena žena to Turku naznanita, in na zvoniku zatrepeče bela zastava. Drugi dan pride od Dunaja v Perchtoldsdorf en turški paša z mnogimi vojaki, vsede se sredi trga na rudečo preprogo ter stavi sledeče pogoje: Najprvo naj se izročita po dva moža od vsake strani v zastavo predaje. Dalje naj izroči eno dekle z razpletenimi lasmi in vencem na glavi paši ključe, in tretjič mora plačati trg 6000 gold. Prebivalci so s pogoji zadovoljni, le da se jim svota zniža od 6000 na 4000 gold., ki jo imajo plačati v dveh obrokih. Hči tržnega sodnika izroči toraj po dogovoru paši ključe od trdnjave. Župnik iz trga in njegov pomočnik nabereta pri ljudeh 2000 gold. in 70 zlatov, ktere izroče Turku. Sedaj zahteva paša, da se na trgu zberó vsi može, ki morejo orožje nositi. Ko se to zgodi,

poberejo jim vse orožje, celó žepne nože. Potem Turki stikajo po vseh kotih, kjer bi utegnili prebivalci imeti še kake dragocenosti skrite. Na to dá paša znamenje, in nad 3500 oseb je bilo umorjenih. Cerkev in zvonik Turki zapalijo ter odrinejo.

16. julija zapusti Karol lotarinški s svojimi vojaki Leopoldovo, in Dunaj je bil enak malemu otoku sredi viharnega morja. Valovi turške vojske so začeli butati ob mestno zidovje. Veliki vezir je hotel dobiti mesto kolikor mogoče nepoškodovano v svojo pest, zato je sklenil meščane izstradati in jih tako k predaji prisiliti. Vprašanje pa je bilo, od ktere strani bi se mesto vzelo. Eni mu svetujejo, da od one strani, kjer se steka Dunajčica v Donavo; drugi mu prigovarjajo, in med temi je bil Ahmet bej, nekdanji kapucin, da naj se zgrabi ona stran, kjer stoji cesarska hiša, toraj burg- in löbelbastija. K sreči Dunaja in krščanstva se Kara Mustafa odloči za to stran, ki je bila najmočnejša. Turki začnó kopati rove, in 16. julija že grmé topovi proti mestu. Ali čudno, turške bombe so Dunaju primeroma naredile prav malo škode; većinoma se niso razletele. Nekteri ugibljejo, da je k temu Ahmet bej dosti pripomogel, ker se je kesal, da je podpiral Turka proti krščanstvu. Klopp k tej zastavici to-le pristavi: „So uganjke v človeški zgodovini, ki ostanejo uganjke tudi potomcem, ker jih niso jasno rešili sočasni pi-

*) Gl. „Slov.“ št. 221, 1883. I.

Državni zbor.

Z Dunaja, 15. februarija.

Razprava o izjemnih določbah.

Ko je včeraj generalni guvernir Sues svoj govor končal, oglašil se je še Schönerer, ter je hotel z dejanskim popravkom g. ministerskemu predsedniku dokazati, da vlada izjemnih določb ne obrača samo proti prekucuhom, ampak tudi proti drugim ljudem, ker ni dovolila, da bi se 10. t. m. zbralo nekaj ljudi, kateri so hoteli osnovati neko nepolitično društvo. Seja je trpela do polu petih.

Današnja seja se je pričela že ob desetih. Govoril je najprej poročevalec manjšine dr. Kopp, ki je sicer med svojimi tovariši našel mnogo pohvale, pa vendar ni mogel navesti novih dokazov za opravičenje svojega nasveta. Videlo se mu je pa, kako hudo ga bolé udarci, ki jih je včeraj dobil od grofa Hohenwarta.

Za njim je govoril dr. Tonkli, poročevalec večine, in v mirnem, pa krepkem govoru zavračal ugovore liberalcev, ter zagovarjal predlog večine. Kaj več iz njegovega govora bomo razglasili pozneje.

Ko je prišlo do glasovanja, stavil je Fürnkranz predlog, da naj se glasuje ustmeno. Pa liberalci bi ne videli radi, da bi se razglasila imena njih, ki so napadali ministerski ukaz, ker bi se to v mero-dajnih krogih temu ali onemu vendar le utegnilo oponašati, zato so Fürnkranza pustili na cedilu. Le nekateri skrajni levičarji so glasovali za ustmeno glasovanje, pa jih ni bilo 50, da bil obveljal Fürnkranzev predlog.

Desnica ni hotela časa tratiti, zato je obsedela, da bi bili mnogi prav radi imeli ustmeno glasovanje; Greuter in Zehetmayer pa Fischer so glasovali celó s Fürnkranzem. Glasovalo se je toraj z obsedenjem in vstajanjem, in na željo Schönererjevo naznanil je g. predsednik, da je bil predlog večine, ki odobruje ministerski ukaz, sprejet s 177 glasovi proti 137. Levičarjev je bilo toraj prav mnogo popihalo iz zbornice. Coronini in večina njegovega kluba so glasovali z desnico.

Zatem se je pričela obravnava o drugem ministerskem ukazu, ki preklicuje za letoš porotne sodnije v dunajskem in korneuburškem okraji. Ta ukaz je s prvim v zvezi, in k besedi so se oglašili vsi guverniki, ki prvič niso prišli na vrsto.

Novega toraj ni bilo prav nič slišati, in zato omenjam le, da je prvi zoper ministersko naredbo govoril dunajski podžupan Steudel, za njim pa se je oglašil minister Pražak. Z desnice je govoril prav ob kratkem baron Ignacij Giovanelli, ki je bil načelnik dotičnemu odseku, za njim pa je prišel na vrsto liberalni poslanec Oppenheimer. Ostali guverniki so morali voliti generalnega govornika, ker je bil sprejet konec obravnave.

Ta generalni guvernir je bil dr. Weeber, ki si je prizadeval dokazati, da ministerska ukaza slu-

satelji. Tu stojimo pred tako uganjko in zadovoljiti se moramo z resničnimi dogodki.

Da bi pa bilo temu res, vendar branitelji zaslužijo popolno slavo in priznanje, kajti oni o tem niso ničesar vedeli. Kakor sočasni zgodovinar Vaelkeren poroča, spolnovali so častniki in prostaki vestno svoja povelja. Vsem lep vzgled je dajal grof Starhemberg. Precej prve dni je turška krogla odkrhnila kamen na bastiji in kosec zadene Starhemberga na glavo. Pa že tretji dan so ga v nosilnici prinesli na obzidje, da se je z lastnimi očmi prepričal o stanju.

Še le 17. julija so se obleganci za trdno prepričali, kje da bode glavni napad. Okoli 30 topov je bilo obrnjenih s svojimi žreli proti burg- in löbelbastiji. Turki so sicer tudi od drugih strani v mesto streljali, posebno iz Leopoldovega, a le zato, da bi branitelje motili.

Turki so večkrat poskušali z naskokom mesto vzeti, pa vračali so se vedno s krvavimi glavami. Ko vezir sprevi, da z naskoki ne gre, skušal je s podkopi, ki so mu jih morali kopati vjetniki. Kakor krti so zemljo prerili daleč na okoli. 23. julija zažgô prva dva podkopa (mine). Škode posebne ni bilo, le precej prsti vrglo je kviško, ki je deset braniteljev zasulo. Tudi Starhemberg je poskušal s podkopi nasproti Turkom, ki so se pa slabo obnesli, ker ni imel izvežbanih ljudi. Turki so naskokovali z godbo in strašnim upitjem; na tisoče vojakov je palo v teh rovih, toda zastonj.

(Dalje prih.)

žita reakciji ali povrnitvi k poprejšnjim razmeram. Za njim govorita še poročevalca dr. Kopp in dr. Tonkli, potem pa bode glasovanje, pri katerem bo nasvet večine, da naj zbornica ministerski ukaz jemlje na znanje, zadobil enako večino, kakor se je pokazala pri prvem glasovanju.

Kmetijstvu na korist.

Omenjal sem že včeraj interpelacije, ki jo je Lienbacher stavil do slavne vlade. Prav enako interpelacijo izročil je knez Lichtenstein s svojimi tovariši, ki vlado opominjajo, da je preteklo že tri leta, odkar je obljubila za kmetijstvo primernih postav, ter jo vprašajo, je li pri volji že skoraj, in sicer še v teku tega zasedanja zbornici predložiti postavne načrte, s katerimi se:

1. Omejuje neomejeno razkosovanje zemljišč in varuje dom.

2. Varuje zemljišča dolgov, od katerih je treba plačevati velike obresti.

3. Vravna dedne pravice tako, da posestva družinam ostanejo v lasti.

Govor grofa Hohenwarta o izjemnih določbah.

(14. februarija)

Za ljudskega zastopnika pač skoraj ne more biti težje naloge, kakor jo imamo danes rešiti. Gotovo rad bo vsakdo pomagal, kadar je treba braniti vstavno svobodo naroda, jo ograditi z novim poroštvom in jo kolikor mogoče še razširiti. Pa le s težkim srcem in vednim postajanjem se odloči pritrčiti omejitvi te svobode, naj bi jo še tako malo čutili in naj bi bila odločena za jako malo časa. Ni toraj samo umevno, ampak je tudi popolnoma opravičeno, ako se taki čuti tudi danes v tej visoki zbornici pri obravnavi vladnega predloga razodevajo, kateri imenitne temeljne pravice v imenitnem delu našega cesarstva odpravljajo. Ne bilo bi toraj prav, ako bi lahkomišljeno in samo iz zaupanja do sedanjne vlade njej dovolili oblast, ki jo po postavi od nas tirja, ampak dolžnost imamo pred vsem preiskovati, ali se vresničujejo pogoji, ki jih tirja omejena postava, to se pravi, ali so se res v obilnejši meri kazala prekuejska osebne varnosti nevarna rogoviljenja.

Ko pa Vam, moja gospoda, hočem razlagati vzroke, zakaj smo to vprašanje potrdili, zakaj smo ukaz skupnega ministerstva z dné 30. januvarija t. l. za opravičenega spoznali, moram reči, da mi je ta sama na sebi neprijetna naloga postala še veliko neprijetniša, odkar mi je poročilo manjšine v roke prišlo. Po mirni in stvarni razpravi, ki se je pri tem silno važnem vprašanju v odseku razodevala pri večini in manjšini, se takega poročila pač nisem nadejal (dobro! na desni), in g. poročevalec se moram vsaj za to zahvaliti, da je precej v začetku to poročilo zaznamoval kot svoje lastno delo, ki ga je izvršil po naročilu drugih gospodov. To mi jako polajšuje moj odgovor; on ne velja manjšini, on velja le pisatelju tega poročila. Tudi on obravnava vprašanje, ali se vresničujejo pogoji postave z leta 1869. Ali gospoda moja, kako on rešuje to vprašanje? On priznava, da so se godile hude reči, ki morajo pri vsakem človeku zbuditi jezo in stud, toda posledice, ki jih je vlada posnela iz cele vrste takih dejanj, posledice, ki morajo, kakor se mi dozdeva, vsakega nepristranskega človeka prepričati, da gre zares za hudodelno osnovo (organizacijo), so gospodu poročevalcu samo premišljevanja, kakor jih povsod in vselej po starem kopitu sestavlja vsaka vlada, ako hoče strašiti, da bi si za izvanredne naprave pridobila pritrditev prebivalstva. (Čujte! na desnici.)

Gospod poročevalec manjšine priznava, da je že dvakrat žugalnim pismom sledil umor policijskih čuvajev, in lahko bi bil še dostavil, da je bil tudi že neki dunajski meščan žrtva roparskega napada; toda to, gospoda moja, so gospodu poročevalcu le posamezni dogodki, iz katerih se še nikakor ne sme sklepati, da bi bilo vse to hudobno osnovano. (Dobro! na desnici.) Osupnjeni, gospoda moja, moramo vprašati: Ali hoče mar g. poročevalec čakati, da jih bode kar na kupe pomorjenih? Koliko umorov je pa potrebnih, da se bode naposled tudi on prepričal, da se tukaj nima opraviti s posameznimi hudodelstvi, ampak v resnici s hudobno osnovo. (Prav dobro! na desnici.) In po tako predrzno-

lahkomišljeni sodbi o dogodkih, ki so strah in grozo napravili med vsem prebivalstvom, si g. poročevalec prilastuje pravico policiji očitati, da si ne vé pomagati, policiji, ki svoje življenje v nevarnost postavlja, da zadostuje svojemu poklicu in svoji nalogi. (Dobro.) Žalostno je, tako lahkomišljeno sodbo slišati v državnem zboru (prav dobro!), kjer bi morali vendar le vedeti, da je policija spolnila svojo dolžnost, ako je hudodelnike po dovršenem hudodelstvu in sledove za poizvedbo hudodelstva izročila sodnji, ktera ima dolžnost iz teh sledov sestaviti dokaze.

Kar pa zadeva prejšnjo delavnost policije, svet pač vé samo to, katerih hudodelstev policija ni mogla zabraniti, nikdar pa ne izvé, koliko hudodelstev je bilo po prizadevanji policije zares zabranjenih. (Prav res je! na desnici.)

Taka osnova policije, ki bi že naprej zabranjevala vsako hudodelstvo, žalibog še ni iznajdena, in tudi g. poročevalec manjšine pri svoji slabi sodbi o sedanjih naših napravah ni mogel povedati, kako bi se moglo to storiti. (Dalje prih.)

Anarhisti.

Kdor ima strupeno rano na zdravem telesu in mu je na tem ležeče, da se ne okuži celo telo, treba mu jo je ali izrezati z ostrim nožem ali pa izpaliti z gorečim železom. Mrzli ali topli obkladki in druga obveza tu ne izdajo ničesa, ker potreba je radikalnega zdravnika. Nemška država bolehala je na strupeni rani socijaldemokratov že zdavnej poprej. Veliki državni mojster Bismark je to tudi kmalo spoznal in je za nemško državo tudi take paleče postave napravil, s katerimi je strupeno rano na velikem telesu nemške države obrezal in obžgal, da se že kolikor toliko celi. Ojstre izjemne postave so nemške socijaliste in anarhiste toliko preplašile, da so nemško državo, kjer jim je jelo pod nogami goreti, zapustili in jo v Avstrijo pobrisali, kjer so svoje blažne (?) poskuse z nožem, revolverjem in dinamitom nadaljevati jeli. Nobillingov je na Nemškem zmanjkalo, ali če ne zmanjkalo, vsaj potihnili so in poskrili so se, mesto njih nastopili so v Avstriji Stellmacherji. Na Nemškem poskušali so s poti spraviti cesarja samega, pri nas so se najpoprej njegovih organov — redarjev podstopili. Bismark je ondi vzel zastrupeno rano sam v roke, ter jo je tako radikalno ozdravljati jel, da se je le čuditi njegovi spretnosti. Socijalističnim novinam, ki so svoje črke v to rabile, da bi anarhijo (popolno brezrednost) med svet sejale, postavil je tiskovno svobodo tako visoko, da je več ne dosežejo in prav je imel, kajti na ta način vrgel je prvo zavornico pod anarhistični voz, ktera ga je sčasoma popolno vstavila. Hudodelce jel je pregnati do najskrajnejših mej anemške države in pisma, ktera so na znane delavske kolovodje hodila, dal je po policiji odpirati, kar ga je na marsikakšen sled pripeljalo. Da so anarhisti, vidoč, da so se jim na Nemškem tla pod nogami spodmikati jela, zapustili za nje nevarno zemljišče, ni se čuditi; a nesrečna dežela, kamor so pribežali, je bila ravno Avstrija, kjer jim je liberalno novinarstvo in fakejzorna opozicija odmah mnogo pripomogla do razvoja njihovih strašnih sredstev, s katerimi so po Dunaji in okolici gospodariti jeli. Kaj so vse nameravali, zvedeli bomo še le tedaj, ko se zopet izjemna določila za Dnnaj in okolico spravijo v kot in redno ustavno življenje nastopi!

Da je pa vlada junca za rogove zgrabila, priča nam njeno postopanje proti anarhistom in njihovim kolovodjem. Vlada je namreč tisti dan, ko je izdala na Dunaji izjemna določila, ktera zdaj veljajo, na mesto ustave poslala vsem redarskim komisariatom zapečatena pisma z napisom na zavitku: „Ob 12. uri naj se odpre“. Vsled tega povelja so vsi nadzorniki redarjev depeše h krati odpri in sicer o polnoči. V zavitku je dobil vsak izpisek imen, ktere osebe da naj še tisto noč primejo in do zjutraj zavarujejo v redarski vjetnišnici. Lov se je pričel z največjo opreznostjo in ob četrt na tri stalo je že nad 50 izvoščekov pred redarsko vjetnišnico. Iz voz so lezli drug za drugim zaseženi socijaldemokrati, ktere so redarji in komisarji spremljali. Še tisto noč so jih zaslišali in jim naznanili ali izgon iz dežele ali pa iz države, od koder je bil ravno kateri doma, ter so jim tudi za jedno napovedali kazni, kakošno tisti zapade, ki bi se povrniti predrznil. O petih zjutraj so se že prvi po železnici odpeljali, poslednji pa ob 2 popoldne.

V noči od 31. januarja na 1. februarja pri-
jeli so 180 oseb in do 7. t. m. so jih že nad 300
izgnali, o katerih so namreč dokaze imeli, da so so-
cijalizem razširjali. Med izgnanci so tudi osebe,
ktere so bile tožene umora čevljarja Merstallingerja.

To je vse v redu, in kar se tiče inostranskih
podanikov, tudi prav izvrstno, da so jih takoj izti-
rali iz države. Kaj pa tisti, ki so avstrijski poda-
niki in si bodo morali sedaj drugod kruha iskati?
Ali se ni bati, da bodo tisti sedaj strupene svoje
nazore po drugih mestih razširjali, kamor pojdejo
ravno s trebuhom za kruhom? Posebno v severnih
deželah cesarstva je obrtnija jako razvita, tako na
pr. po Šleziji, Moravi in Českem; ondi bode jih po-
lovica, kateri so ravno tje kaj zašli, gotovo zopet svoje
pogubonosno delovanje iz novega začela. Ali pa ni
s krivičniki kazni tudi nedolžne zadela? Mogoče
je že, da je marsikak nedolžen delavec moral zapu-
stiti dobro službo in oditi v svojo domovino, do-
kler se ne povrnejo boljši časi. Ali kaj se hoče, na
svetu je že tako, da splošne kazni zadevajo krivične
in nedolžne; zaradi tega pa tudi gorje tistemu, kateri
je vse to zadolžil!

Nerazumljivo pa je obnašanje liberalne leveice,
ktera si je dolgo časa vse prizadajala, da bi bila
vlado in desnico pri ljudstvu ogrdila, češ, z izjem-
nimi določili hoče vlada le neljubo opozicijo neškod-
ljivo storiti. Ko so pa videli, da to ne gre, spravili
so se pa samo nad eno poslednjih točk izjemnih
določil, ter zahtevali, naj se odpravljene porotne
sodnije zopet vpeljejo, da bi bili zatoženi socialisti,
kteri so že sedaj dunajske porotnike s pismi stra-
hovali, ki po smodniku diše — tem bolj gotovo
oproščeni, ako bi ravno morali pred sodnijo stati.
Peukertov slučaj nam je to jasno dokazal! Moža
je dunajska policija že dolgo opazovala, in ko se ji
je zadosti zdelo, postavila ga je pred porotnike, za-
toženega veleizdaje in umora. Oprostili so ga, kar
ga je na Dunaji odmah v sedma nebesa povzdignilo.
Sedaj pa, ko jo je z Dunaja popihal v Švico, ondi
pripoveduje, da je za Merstallingerjev nameravan
umor dobro vedel, toda zdel se mu je premalosten.
Rajši bi mu bil kak bogat bankir. Za take ljudi
se levičarji poganjajo edino le iz sovraštva do se-
danje vlade. In ti naj bodo zastopniki in prijatelji
ljudstva! Resnično, označili so se zdaj sami tako
izvrstno, da bi jih nikdo boljše ne mogel.

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. febr.

Notranje dežele.

„Danes meni, jutri tebi,“ gotovo niso naši le-
vičarji, takrat še vsemogočna *ustavoverna*
stranka imenovani, poznali, ko so pred šestnaj-
stimi leti za opozicijske Čehe in druge narode
skovali postavbe, s katerimi so policiji izročili vso
oblast v roke. Da, tisti gospodje, ki dandanes na
levici sedé, so bili, ki so postavbo za izjemni stan z
nekako zadovoljnostjo skovali, ki se je že do navdu-
šenosti spenjalo, češ: sedaj le jih bomo, da bo joj!
Sedaj le bodo Čehi videli, kaj se pravi politiko de-
lati na svojo roko! Čehi so res sprevideli, da se z
bikom ni bosti in so lepo prijenjali, izjemne postavbe
zgubile so se pa kmalo potem nekam „pod streho“
med starino. Gospodom, ki so jih skovali, se še sa-
njalo ni, da bi se kedaj zamogel iz črne noči po-
roditi beli dan, ko bodo sami trepetali pred temi
svojimi duševnimi otroci. In zato imajo toliko opravi-
titi, da bi jih zopet med staro šaro nazaj spravili,
pa bi jim vlada, zlasti grof Taaffe že mnogokrat
mogel povedati, da so izjemne postavbe njih lastno
delo. Tolažil jih je, da sedaj izjemne postavbe niso
na dnevnem redu proti politični, temveč edino le
proti anarhistični opoziciji in še se ne mo-
rejo vtolažiti in pomiriti. Marsikdo bo morda vprašal,
zakaj ne? Zato, ker so jim izjemne postavbe sapo
zaprle z anarhisti vred, ker ne morejo več tako brez-
skrbno proti obstoječi vladi ščuvati. Tukaj v tem le
grmu je zajec in nikjer drugje. Kdor še ne verjame,
naj počaka, da zopet nastopi ustavno življenje na
Dunaji in v okolici in videl bo, kako bodo krokarji
fakijske opozicije zopet krogati začeli čez vlado in
politiko, kateri oni ne sodijo.

Dalmatinski poslanec dr. Klaič vpra-
šal je pravosodnega ministra dr. Pražaka, zakaj da
v Dalmaciji hrvaškim sodnijam laški dopisujejo.
Dalje je sprožil dr. Klaič besedo, ki nam je že
davno sree težila, če li je pravosodnemu ministru
znano, kako da državna pravdnitstva z žurnalistiko
postopajo. Minister je odgovoril, da imajo sodnije
pravico samoupravnim oblastnjam v njihovem je-
ziku dopisovati. Kar se pa tiče žurnalistike, v Dal-
maciji devet listov izhaja, kateri so leta 1883 — 56
konfiskacij doživeli, ktere so sodnije vse potrdile.

Na neke pritožbe dal si bo poročati. Dr. Russ
omeni časnika „Prager Montags-Revue“, ki
na teden izhaja in je 23krat zapadel sodniji. Mi-
nister mu odgovori, da je bila „Montags-Revue“ le
14krat zaplenjena. O slovenskih časnikih, ki so
bili lansko leto posebni ljubljenci državnega pravd-
nika, ni nikdo znil. Škoda, kajti radi bi bili zve-
deli, kaj minister misli o nazorih državnega pravd-
nika.

Šlezijski Čehoslovanci poslali so po „Opav-
skem Tydeniku“ odprto pismo na prvega ministra
grofa Taaffe-ja, v katerem ga prosijo, naj skrbí za
to, da bodo Slovani v Šleziji pred e. kr. uradniki
po uradih enakopravni z Nemci. Pismo sklepa s
prošnjo: „Saj ne zahtevamo več, kakor da nam e.
kr. uradniki v Šleziji le toliko spočobnega obnaša-
nja ohranijo, kolikor se ga potrebuje v zabrambo,
da ne prikipi nevolja šlezijških Čehov do javnih
neredov“. Nadjati se je, pravi „Politik“, da bo
ekselencija gospod prvi minister takoj nepravilnosti
odpravil.

Iz Zagreba prinaša „Politik“ vest, da se bodo
že letos jele graditi tri železnice in sicer: zagor-
ske, železnice Barč-Pakrač-Lipnik in pa krajinske
(graničarske). Opoziciji zdi se vse to le limance, za
bodoče volitve v deželni zbor.

Za ogersko gosposko zbornico imenujeta
se dva magnata, ki imata nado priti na podpred-
sednikov stol mesto ranjega grofa Czirakyja, in sicer
grof Franc Zichy in grof Adalar Andrassy. Dosto-
janstvo kraljevega zakladnika (tavernika) dobil bo nek
drug praporni velikaš, ter se bode ob enem še več
prapornih velikašev imenovalo. Najvišega sodnika
(judex curiae), kakor je bil umorjeni Majlath, pa
menda ne bodo še tako kmalo imenovali; v mero-
dajnih krogih se pa čuje, da menda nikdar več.

Vnanje države.

Na Srbskem je kralj potrdil načrt postavbe o
preosnovi generalnega štaba in vojaške akademije,
v kateri se sedanjemu času primerni častniki odgojajo,
ki potem višje častniška mesta v vojni zavzemajo.
Za nižja častniška mesta, kakor so poročnik, nad-
poročnik in kapetan, se odgojujejo naredniki, ki znajo
brati, pisati in računati.

Knez *Bismark* v tihem zavetišču „Friedrichs-
ruhe“ še vedno tako mirno živi, da svet komaj zanj
vé. Ker bi ga pa radi v Berlinu v državnem zboru
med saboj imeli, peljal se je njegov domači zdravnik
iz Monakovega, kjer je sedaj stanoval, v Friedrichs-
ruhe, da preišče Bismarkovo položaj, ali mu bo mo-
goče v Berlinu iti ali ne. Kakor se čuje, Bismark
sam želi navzoč biti pri otvorjenju državnega zbora,
ktero se bo neki v začetku meseca marca izvršilo.
Da se je pregledovanje majnikovih postav tako daleč
zavleklo, je kriva vlada sama, ker ona katoličan-
skim zahtevam le polovičarsko priznanje ponuja, ka-
toličani pa s tem ne morejo zadovoljni biti. Kako
da tako postopanje na ljudstvo škodljivo vpliva, nam
je dokaz, da iz zapadnih dežel na katoličanske po-
slance v centru dohajajo pozivna pisma, da naj
bi vladi in konservativcem, kateri so jim šli do sedaj
deloma na roko, hrbet obrnili, ter naj bi se z ra-
dikalcem zedinili v opozicijo proti vladi. Da centum
tega ne bo storil, se tako umé.

Na Angleškem do sedaj v političnem življe-
nji ni še nobene spremembe. Napad konservativcev
v poslaniški zbornici na Gladstona ni bil nikakor
tako oster, kakor so poprej upili, temveč pa vrlo
mlačen. Vse drugače je pa Gladstone svoje posto-
panje zagovarjal in tako gorečnost v dolgem govoru
razvijal, da se je staremu možu vse čudilo. Da kon-
servativci zaželjenega smotra niso dosegli, pripisujejo
poročevalcu Northcote, kateri je silno mežasto ob-
dolževal vlado in njenega zastopnika Gladstone.
Pravi boj v parlamentu pa obeh strank še le čaka
in še je mogoče, da zmaga vlada, ako bo narodnim
poslancem s četami pesek v oči metala, ktere je
kar čez noč skupaj zbobnala in v Egipt poslala. V
vojnem ministerstvu delajo noč in dan in tudi egip-
čanske posadke so jako delavne.

Angleže je vest o porušenju Sinkata v Egiptu
nezmerno poparila, ker je vsakemu znano, da bi
Sinkata ne bilo treba razsuti, ako bi bil Gladstone
ob pravem času pomoč v Egipt poslal. Po celi An-
gleški zbirajo se tabori, na katerih se bo soglasno
nezaupnica Gladstonovi vladi izrekla.

Gledé *Egipta* Evropa še nadalje ostane na
stališči opazovalca in bode čakala, ali bo Anglež
kos upora, ki se je že skoraj celega Sudana pola-
stil, ali mu bo mogoče spolniti besedo, ktero je
prostovoljno tako širokoustno zastavil. Še le potem,
ko bi Evropa videla, da Mahdi tudi John Bulla že
proti morju potiska, storile bodo velesile skupne ko-
rake, ki se jim bodo za ohranjenje kupčijskih zvez
in v obrambo javne varnosti potrebne zdele.

Žalostna poročila prihajajo iz *Egipta* o tepnem
Hiks-paši, ki je meseca novembra zgubil svojo vojsko.
Poročila, pravi „Politik“, da so po vsem resnična,
ker se opirajo na pisana spričevala, v katerih se bere,
da sta se od cele Hiksove armade, ki je prvega,
druga in tretjega novembra Mahdiju nasproti stala,
edino le zgodovinsko-običajni eden častnik in jedna
cela kompanija rešila. Častnik je bil Evropejec. Vse
drugo je šlo pod meč!

Sinkatska posadka v Sudanu ni bila
takoj zunaj trdnjavijskih vrat poražena, temveč je šla
dve milj daleč sovražniku nasproti, kateri jo je v

neki soteski napadel in posekal. Kakor jih je bilo
malo, bili so vendar le ljudje, kajti pobili so 68 ustašev,
predno so sami popadali. Večina egipčanskih čast-
nikov hoče iz službe izstopiti, ako bi se jim ne do-
volilo vdeležiti se ekspedicije v Suakim. Sicer je pa
jako pičlo upanje, da bi še ob pravem času k rešitvi
Tokkarja tja dospeli.

Izvirni dopisi.

Z Dolenjskega, 31. januarja. Ne dvomim,
da bodo č. gg. župniki na stavljena vprašanja o
vzrokih propada kmetijskega gospodarstva dostojno
odgovorili, a vendar bi ne škodovalo, ko bi častniki
to reč do dobrega pretresovali. Tako pretresovanje
marsikoga primora, da napake spregleduje in, če je
pameten, po moči vstrezuje, ter si tako sam po-
maga, preden ga drugi globokeje pogreznjenega iz
blata vlečejo.

Dva dopisnika sta našla mnogo krivde pri žu-
panih. Žalibog, da moramo temu tudi od tod pri-
trditi. Da ravno tisti, ki prej vse napake vidijo
ter obetajo, kako vse drugače bi delali, naj bili bi
sami župani; ali glej, komaj z zaupanjem svojih
sosedov počasteni, hočem reči, za župana izvoljeni,
pozabijo na vse obetanje in slabije kot njih spred-
niki ravnaajo, ter se obnašajo, kakor bi prav hudo-
ben duh lakomnosti in drugih napak v nje pri iz-
volitvi šinil.

Bralcem je najbrž že znana kuga, ki je leta
1879 ob hrvaški meji kostanjeviškega okraja mar-
siktere župane napadala. Dolgo je gosposki prikrita
ostala, dokler se je vendar vse razvedelo ter preis-
kavati začelo, ter našlo toliko gnjilega, da je držav-
nega pravnega namestnika prisililo vsklikniti: „To
so lepi župani“. Da lepi župani, ki se ne sra-
mujejo s krvavimi žulji volilcev si svoj mošnjček
napolniti; to zadostuje. Na drobno si ne upamo
reči preiskovati, da bi se bralci ne dolgočasili, pa
tudi poštene župani na svoji časti ne trpeli, kakorš-
nih je vendar, s toliko večim pripoznanjem bodi re-
čeno, še mnogo po Slovenskem.

Velika napaka in škoda za kmetijstvo je, da
gosposka gré za par goldinarjev, ki jih je kmetič
dolžan, po več ur daleč cenit, ker tako se nara-
stejo stroški, ki dvakrat, trikrat pravi dolg presegaajo.
Mar bi se ne dalo reči drugače osnovati, da bi se
dolg iztirjal in vendar toliko stroški zadolženemu ne
delali? Ne dvomimo, da bi se dalo doseči, a nasvetov
staviti ne pripada v pisateljevo področje.

Naj pa opomnimo nekaj družega. Po dose-
danji postavi je pri objavi tretje dražbe vselej opom-
njeno: „Posestvo bo prodano za vsako ceno.“ Vsled
te starodavne postavbe so se vendar že tako vnebo-
upijoče krivice godile, da bi si jih nikdo misliti ne
mogel, naj bi se v javnosti tolikrat ne godile. N.
pr. ravno v naši okolici je bilo pred leti celo po-
sestvo, to je, zemljišče in pohištvo prodano za —
5 gld., reci in beri pet goldinarjev, dasi je
bilo vradno cenjeno na mnogo stotin. Za božjo
voljo — mar li gosposka nima nobenega pomočka
v rokah, takim nesmislim v okom priti? Pač mi-
slimo, da bi se prav lahko dobili. Nikogar nočemo
s tem krivice dolžiti, ker postava je; a zakaj se ne
predružači, ker so se časi spremenili? Nočemo s
tem zanikernega dolžnika zagovarjati; a ne zadeva
samo njega, kaj pa nedolžni upniki in posojevalci?
Nikdo naj ne reče: Naj pa zraven pridejo. Vloga
„vadium“, bolezen in mnogo zadržkov dostikrat na-
vzočnost upnika zadržuje, se dražbe vdeležiti in po-
tem pa tudi, kateri pošten kristijan bi si upal za 5
gld. posestvo osvojiti, ter ga vesel biti, bodi naj še
tako postavno?

Toraj pomagajte, komur je pomagati mogoče
— dolžnost, ker ta postava je že neizrekljivo veliko
škodo povzročila, in gotovo ni več za naše čase.

(Konec pril.)

Domače novice.

(*Dopolnilne volitve*) za kupčijsko in obrtnijsko
zbornico kranjsko bodo, kakor naznanja oklic volilem
na prvi strani današnjega lista, po vsi deželi 28. dne
t. m., to je v četrtek po pustu. Kaj in kako, na-
znanja omenjeni oklic, mi pristavimo le nujin opomni:
Narodnjaki, na delo!

(„*Kranjsko obrtno društvo*“) ima letošnji občni
zbor jutri 17. t. m. ob 10. uri dopoldne pri Tavčarji
z navadnim dnevnim redom.

(Gospod Anton Lašan, bivši župan ljubljanski) povzdignjen je, kakor vradna „Wiener Zeitung“ 15. t. m. razglašala, kot vitez železne krone 3. vrste v viteški stan s priimkom „Moorland“.

(Učiteljski pripravniki v Ljubljani) ne smejo dalje nadomestovati učiteljev v mestnih šolah ali v zasebnih zavodih. Ne bode tedaj drugače, da bode mesto moglo nastaviti pomožnega učitelja, kateri bode namestoval učitelje, kadar kdo zaradi bolezni ali kako drugače ne more v šolo.

(Odbor „Slovenskega učiteljskega društva“ v Ljubljani) je v seji v dan 7. t. m. odločil, da bode imenovano društvo še to leto na svetlo dalo „Imenik ljudskih šol in učiteljev na Kranjskem“. Uredovali ga bodo gg.: Predika Jak., glavni učitelj na c. k. izobraževališči, Žumer Andrej in Lapajne Ivan, c. k. okrajna šolska nadzornika. — Po dolgem odlašnji in preloženju bomo zdaj vendar dobili že toliko potrebni in zaželeni imenik. Gospodje učitelji, ki so že tu pa tam nabirali tvarino za ta imenik, naj bi jo zdaj blagovolili poslati odboru „Slovenskega učiteljskega društva“ v Ljubljani. („Uč. Tov.“)

(„Kmetiska posojilnica ljubljanske okolice“) je imela 10. t. m. svoj letni občni zbor, kterege se je vdeležilo 14 udov z 42 deleži. Dohodkov je imelo društvo 68.915 gld. 98 kr., izdatkov pa 56.058 gld. 96 kr., skupnega dobička je bilo 1309 gld. 86 kr., na vsak delež po 6 gld. Slednjič se je volil novi odbor in to: za predsednika ali ravnatelja gosp. Janez Knez, posestnik in župan v Šiški, za blagajnika gosp. Anton Knez, za kontrolorja gosp. Martin Bavdek, za odbornika Al. Jenko in E. Ločnikar; v nadzorstveni odbor pa gg.: J. Kotnik, A. Wurzbach pl. Tannenberg in dr. Jos. Vošnjak.

(O pošti na kolodvoru) se nam je včeraj pri- tožil neki trgovec, ki je bil poslal tje gor svojega hlapca z vozom in blagom, pa tudi z dvema poštnima nakaznicama, kateri je hotel tam oddati. Niži uradnik pa ni hotel sprejeti denarja, še le viši ga je sprejel pa z nevoljo rekoč: „Saj ste se peljali memo pošte v Ljubljani, tam bi bili oddali nakaznici“. Če pošta na kolodvoru ni za sprejem nakaznic, naj bi se to naznanilo občinstvu, pa mislimo, da je.

(Naznanila po časnikih niso vselej zanesljiva.) Posestnik nad Ljubljano, ki tudi nemški zna, pripovedoval nam je to-le. Lansko spomlad dobil je v roke po naključju nemški list, v Ljubljani izhajajoč, ter tam na zadnji strani bral med naznanili priporočilo semena neke velikanske ali orjaške detelje. Ker ima mnogo živine, si misli, da bode taka detelja kaj dobra za krmo, naroči si semena pri trgovcu, ki je bil tam naznanjen, iz Nemškega od nekod, dobi paket s poštnim povzetjem in vseje prejetu seme na njivo. Radoveden hodi gledat, kaj bo. Dolgo se ne prikaže nič, slednjič pa vendar pogleda tu in tam, pa prav na redko, nekaj belkasto-zelenega iz zemlje. Več pa tudi ne pride ven in prav žalostno gleda posestnik to puščavo, v kateri se tem šopirneje naseli razen plevel. Sosedje se smejejo novi „detelji“, tako da mož gre in vse preorje pa vseje kaj družega. Tako je bil ne le ob denar, ki ga je plačal za Bog vé kako seme, ampak je trpel škodo, ker bi mu bila njiva v tem času lahko kaj družega rodila. Toraj le previdnost pri naznanilih semen, ker je znano, kako brezvestni so posebno vnanji trgovci z rastlinskimi semeni.

Razne reči.

— Glediščni vlaki v zlato Prago zmiraj zopet novi dohajajo. 14. t. m. pripeljalo se je 1000 oseb iz Melnika in 16. t. m. v soboto prišel bo drugi z več sto ljudi iz Chocena—Opočno—Brodova.

— Imenik veliko- in maloposestnikov v avstro-ogerski državi imenovalo se bo velikansko delo, ktero bo izdal založnik „Österr.-ung. Wein- und Agricultur-Zeitung“, g. Rosenzweig na Dunaji. On je tudi izdajatelj „imenika“ vinorejcev, vinotrčev, vinskih mešetarjev, izdelovalcev šampanjca, boteljašev, gostilničarjev po Avstriji, Ogerskem in Nemčiji, po Francoskem, Švici, Angleškem in po Danskem. Obširno to delo imelo bo poleg imena posestnikov tudi velikost posestva, razne pridelke, ki se pridelujejo, in pa število živine, koliko jo ima vsakdo. „Imenik“ ne bo le knjiga, v kateri se bo dalo marsikaj poiskati, temveč bo tudi statistično delo v pravem pomenu besede. P. n. kmetijske družbe in njih podružnice, dalje, oskrbnitstva gradov naj bi ne pozabile, kar jim je v tej stroki znanega, dotičnemu vredništvu naznaniti. Tudi

bi slavna županstva storila jako lepo in prijetno delo, ako bi odposlala vsaka zapisnik v dotičnemu kraju stanovajočih veliko- in maloposestnikov na vredništvo „Wein- und Agricultur-Zeitung“; poslednje bo potem na podlagi teh zapisnikov sestavilo izpraševalne pole in jih razposlalo. S pošiljativjo naslovov in imen niso nikaki stroški zvezani.

— Rusinsko duhovenstvo obrnilo se je v adresi do presvitlega cesarja, da bi se mu plačala zboljšala. Duhovenstvo opira se na vseskozi dokazano zvestobo do cesarske hiše. Posebno pa navaja zvestobo do avstrijske države za časa francoskih vojsk pod Napoleonom I. in ogerske vstaje l. 1849. Tudi nadalje je duhovenstvo staro vdanost in zvestobo cesarju ohranilo.

— Rusinski kmetje jeli so se zopet močno v Ameriko seliti.

Telegrami „Slovenca“.

Beligrad, 16. febr. Ministerska kriza se je pričela. Garašanin, ki je danes došel sem, bil je poklican h kralju.

London, 15. febr. Po konservativnem društvu sklican shod okoli 2500 vdeležnikov sprejel je resolucijo, ki graja vladno politiko v egiptčanskih zadevah.

Atene, 15. febr. Ruski vojno-brodarski oddelek je bil razpoden po hudi nevihti. Oklepnic „Vojvoda Edinburški“ je prijadrila v Salamine na popravo.

Tuji.

14. februvarija.

Pri **Malič**: Josip Gampert, kupec, iz Nürnberga. — Edvard Jerke in H. Baumgartner, kupec, z Dunaja. — Franc Röhrl, c. k. hnzar, z Dunaja. — Ludovik pl. Hess, iz Fohndorfa. — Janez Manzoni, kupec, iz Udine. — Gospa Moline, s hčerjo, iz Tržiča. — Alojzij Coelig, kupč. lesa, iz Novomesta. — Adolf Glasser, kupec, iz Celja.

Pri **Stonu**: A. Krupka, Karl Wodnitscher in Jakob Breder, kupei, z Dunaja. — Streit kupec, iz Prage. — Žiga Falkenau, tovarnar, iz Prage.

Dunajska borza.

15. februvarija.

Papirna renta po 100 gld.	79 gl. 75 kr.
Sreberna	80 „ 35 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101 „ 50 „
Papirna renta, davka prosta	94 „ 95 „
Ogerska zlata renta 6%	121 „ 70 „
„ 4%	90 „ 05 „
„ papirna renta 5%	87 „ 75 „
Kreditne akeije	160 gld. 306 „ 20 „
Akeije anglo-avstr. banke	120 gld. 114 „ — „
„ avstr.-ogerske banke	844 „ — „
„ Länderbanke	114 „ 30 „
„ avst.-oger. Lloyd v Trstu	611 „ — „
„ državne železnice	311 „ 25 „
„ Tramway-društva velj. 170 gl.	227 „ 50 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 123 „ — „
4% „ „ 1860	500 „ 135 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 172 „ — „
„ „ 1864	50 „ 172 „ — „
Kreditne srečke	100 „ 173 „ — „
London	121 „ 45 „
Srebro	— „ — „
Ces. cekini	5 „ 70 „
Francoski napoleond.	9 „ 61 1/2 „
Nemške marke	59 „ 30 „

Gospodu Gabrijelu Piccoli,

lekarju

v Ljubljani.

Veliko let ozdravljam razne bolezni, edino le z Vašo „želodečno esenco“ in to z najboljšim vspehom. Prosim vas še za 12 steklenice. Trst, meseca septembra 1883.

Dr. Pardo, praktičen zdravnik.

Vaša „želodečna esenca“ oprostila me je izvrstno in popolnoma hude nad dve

leti trajajoče bolezni. Izrekam Vam kakor izumniku tega zdravila svojo najtoplejšo zahvalo.

Rakovac na Hrvaškem blizu Karlovca.

Ivan Pufić.

Podpisani potrdim, da je „želodečna esenca“ g. Gabrijela Piccoli moje župniane od marsikake bolezni temeljito ozdravila in se je ljudje z najboljšim vspehom poslužujejo.

Fianona v Istriji meseca oktobra 1882.

Anton Vlasič, župnik - kanonik.

Prosim Vas zopet za 24 steklenice vaše „želodečne esence“, ki je za bolezni v želodcu boljše od vsakega družega zdravila. Tudi naš tovarniški zdravnik jo priporoča.

A. Augenthaler, montér v tovarni za stroje g. Körösi v Gradci.

„Piccolijeva želodečna esenca“ je pomagala že tisočim ljudem, kakor je razvidno iz zahvalnih pisem, ki jih izdelovalec dobiva. Ta esenca ozdravi bolezni v želodcu in trebuhu, krč, božjast, trebušno in prehajalno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico itd., ki so vse nevarne, ako se o pravem času ne ozdravi. Steklenica velja 10 kr.

Žitna cena.

Pšenica banaška 1 hkl. 9 gl. 40 kr., — domača 8 gl. 40 kr. — Rž 5 gl. 75 kr. — Ječmen 4 gl. 75 kr. — Ajda 5 gl. 75 kr. — Proso 5 gl. 60 kr. — Tursica 5 gld. 75 kr. — Oves 3 gl. 10 kr.

M. SKRABEC,

klepar

v Ljubljani, Šelenburgove ulice.

Prevzema vse v stavbeno stroko spadajoča dela, tudi mazarijo; dalje se oskrbujejo vsakovrstne poprave kar najhitreje, najboljše in po nizkih cenah. (2)

Izdelovanje črk iz kovine za napise.

Brez te varstvene znamke, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliču smatrati kot ponarejeno.

Cvet zoper trganje, po dr. Maliču,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa še se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahtera naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim znamenjem; 1 stekl. 50 kr.

Zahvala.

Gospodu J. pl. Trnkoczyju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinski bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in vže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit vspeh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam toraj dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednaki bolezni priporočam. Vaši blagorodnosti pa izrekam najprisrčnišo zahvalo, vzemem spoštovanjem udani

Franc Jug,

posestnik v Smarji p. Celji.

(38)

Planinski želiščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

najboljše vrste, izbornu zoper bramore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne otekline. 1 stekl. 60 kr.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kričistilne kroglice,

c. k. priv.,

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasani človeškega telesa, glavobolu, otrpjenih udih, skaženem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah a 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Izvrstna homeopatična zdravila se pri nas zmirom frišne dobivajo.

Naročila iz dežele izvrše se takoj

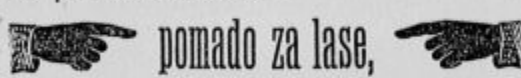
v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. Trnkoczy-ja

na mestnem trgu v Ljubljani.

Imamo jo!!

Po vstrajnih študijah posrečilo se je dr. pl. Bedenu izumiti

o kateri se lahko z dobro vestjo reče, da je na svojem mestu. V čisto kratkem času po tej pomadi priraste gosta in krepka brada, kakor tudi lasje; zabranjuje pa tudi izpadanje las. Izumnik je porok za brezpopojen vspeh. (10)

Steklenica velja 2 gld. a. v.

Edina prava se dobi pri izumniku dr. pl. Beden-u v Pragi, Salmove ulice šte. 7, kamor je treba denar predposlati.